

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **S. R.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2015, č. j. OAM-808/ZA-ZA05-ZA15-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2016, č. j. 49 Az 114/2015 – 24,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2015, č. j. OAM-808/ZA-ZA05-ZA15-2015, žalovaný rozhodl, že žádost žalobce (dále „stěžovatel“) o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, neboť dospěl k závěru, že státem příslušným k posouzení takové žádosti je Litevská republika. Správní žalobu podanou stěžovatelem proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Praze (dále „krajský soud“) rozsudkem ze dne 9. 3. 2016, č. j. 49 Az 114/2015 – 24.

Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností a dne 2. 5. 2016 rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Svoji žádost zdůvodnil tím, že by mu na Ukrajině hrozilo povolání do armády, proto se tam nechce vrátit. V České republice má rodinu a žádá o přiznání odkladného účinku, aby nedošlo k rozdělení této rodiny. Tvrdí také, že pokud bude muset vycestovat na území Litvy, nebude mít možnost navštěvovat rodinu po celou dobu řízení. Podle stěžovatele není v současné době vývoj na území Schengenského systému předvídatelný, proto chce zůstat s rodinou pohromadě na území České republiky. Přiznáním odkladného účinku nevznikne újma třetím osobám, zatímco nepřiznáním odkladného účinku vznikne újma rodině stěžovatele.

Žalovaný k návrhu stěžovatele namítl, že v posuzované věci neexistuje žádný ze zákonných důvodů přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto s návrhem nesouhlasí. Zdůraznil mimořádný charakter institut odkladného účinku a uvedl, že stěžovatelovu obavu z povolání do armády neshledal důvodem pro přiznání odkladného účinku ani krajský soud v usnesení ze dne 14. 1. 2016, č. j. 49 Az 114/2015 – 14, kterým žalobě nepřiznal odkladný účinek. Omezení kontaktů stěžovatele s rodinou v důsledku vycestování z území České

republiky rovněž nelze dle žalovaného považovat za důvod pro přiznání odkladného účinku. Soud by jinak musel přiznat odkladný účinek každému žadateli o udělení mezinárodní ochrany v některém členském státě Evropské unie, který se ocitl bez jakéhokoliv povolení k pobytu na území České republiky. Takový postup by popíral mimořádných charakter institutu odkladného účinku. Žalovaný též upozornil, že jeho napadené rozhodnutí není rozhodnutím věcným. Stěžovatelova věc a jeho nárok na udělení mezinárodní ochrany budou dále posuzovány, byť před orgány jiného státu. V Litevské republice stěžovateli nehrozí nelidské nebo ponižující zacházení ve smyslu zákona o azylu. Jde o členský stát evropské unie dodržující lidská práva. Litevská republika je považována za bezpečnou zemi původu nejen Českou republikou, nýbrž i ostatními členskými státy Evropské unie.

Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že ze shodných důvodů jako nyní v řízení o kasační stížnosti již požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku žalobě v řízení před krajským soudem. Krajský soud jeho žádost o přiznání odkladného účinku zamítl usnesením ze dne 14. 1. 2016, č. j. 49 Az 114/2015 – 14. Účinky spojené s právní mocí a vykonatelností přezkoumávaného správního rozhodnutí tedy nastaly již před samotným zahájením řízení o žalobě u krajského soudu (srovnej § 73 odst. 3 s. ř. s. *a contrario*).

Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti může podle přiměřeně aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. (§ 107 s. ř. s.) přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Ke stěžovatelem uváděným důvodům pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovateli v důsledku účinků rozhodnutí žalovaného nehrozí návrat na Ukrajinu, neboť jeho žádost o mezinárodní ochranu bude teprve meritorně posouzena orgány Litevské republiky. Žalovaný svým rozhodnutím o jeho žádosti o mezinárodní ochranu meritorně nerozhodl, pouze vyslovil nepřislusnost orgánů České republiky k posouzení této žádosti. Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že Litevská republika je bezpečnou zemí, kde stěžovateli nehrozí nebezpečí ponižujícího nebo nelidského zacházení a která skýtá záruky řádného posouzení stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jak uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí i ve vyjádření k žádosti o přiznání odkladného účinku. Fakt, že stěžovatel bude mít v průběhu azylového řízení v Litevské republice omezenou možnost kontaktu se svou rodinou žijící na území České republiky, objektivně nepředstavuje tak intenzivní újmu, která by odůvodňovala využití natolik výjimečného institutu, jakým je přiznání odkladného účinku. Navíc nelze přehlédnout fakt, že sám stěžovatel si tuto cestu zvolil tím, že požádal právě o litevské vízum, nikoli o vízum české. Musel tedy od počátku počítat s pobytem v Litevské republice a vycestování do Litevské republiky za účelem posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu proto sám nemohl vnímat jako újmu ve smyslu § 73 s. ř. s. (ve spojení s § 107 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud nemá žádný důvod případ hodnotit odlišně.

Z hlediska procesního je třeba poznamenat, že stěžovatel kasační stížností napadá rozhodnutí krajského soudu (srovnej § 102 s. ř. s.), odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku krajského soudu o zamítnutí žaloby. Eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti by tak nemohl ovlivnit stále trvající právní účinky správního rozhodnutí, které již nastaly, jak je uvedeno výše. Pro úplnost je tedy třeba připomenout, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže v posuzované věci představovat pro stěžovatele ani žádnou výhodu.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon kasační stížností napadeného rozsudku krajského soudu mohl pro stěžovatele znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu